

Infos Froidure

— De krant van de Federatie Abbé Froidure —

EEN ONVERWACHTE ONTMOETING MET JOSÉPHINE.

Heel toevallig heb ik Joséphine ontmoet. Zij is 90 jaar en herinnert zich nog heel goed dat zij monitrice geweest is op de Speelpleinen tijdens de oorlog. Kijk maar naar de foto met de kinderen op de tram en het lachende jonge meisje links in de deur, dat is Joséphine!

De vader van Joséphine werd geboren in 1891 als oudste van het gezin. In 1911 begint hij aan zijn militaire dienstplicht die toen voor drie jaar was. Pas gedemobiliseerd in het begin van 1914, wordt hij opnieuw onder de wapens geroepen op 4 augustus op het moment van de inval in België. Hij heeft tijdens de oorlog vier jaar gevochten in de loopgraven bij Ieper. Hij sliep samen met zijn hond en zijn paard... In 1917 werd een jonge vrijwilliger van 17 jaar aan hem toevertrouwd, een zekere Edouard Froidure!!! Samen beleefden zij het einde van de oorlog in het 6de artillerieregiment. Na het einde van de oorlog werd Edouard Froidure gedemobiliseerd om zijn studies verder te zetten. De vader van Joséphine werd voor twee jaar ge-

zernerend in Duitsland. Maar zij bleven in nauw contact. Edouard Froidure is pastoor geworden in de parochie Sainte Alène waar de grootouders van Joséphine woonden vlak bij de kerk in de Villalaan. Het is de Abbé die haar grootmoeder met de sacramenten van de stervenden beïndend heeft.

De oudstrijders ontmoetten elkaar regelmatig in de Fraternelle in de Regentschapslaan waar de vader van Joséphine voorzitter was.

Joséphine werd geboren in 1926. Zij herinnert zich nog dat zij als meisje van 5-6 jaar mee mocht naar de UFAC, de Union Fraternelle des Anciens Combattants. Er was altijd een tombola en zij was de onschuldige hand om de nummers te trekken... Later ontmoetten de oudstrijders elkaar in La Maison du Cygne op de Grote Markt.

EDITO

Beste vrienden,

De voornaamste opdracht van de Federatie Abbé Froidure bestaat erin de herinnering aan Abbé Froidure levendig te houden en zijn werk dat hij 85 jaar geleden begonnen is voor kansarme kinderen en volwassenen, voort te zetten. Bij het lezen van dit nummer zal u vaststellen dat wij trouw gebleven zijn aan die doelstellingen.

De toevallige ontmoeting met Joséphine (90 jaar) betekende voor mij een knipoogje van de Abbé vanuit de hemel! Want de herinneringen die zij ons verteld heeft van haar vader en van de Abbé tijdens de eerste wereldoorlog zijn 100 jaar oud! Edouard Froidure was 17 jaar en niemand kon toen vermoeden wat de buitengewone lotsbestemming van de jonge oorlogsvrijwilliger zou zijn.

De heel actuele problematiek rond kinderen van vluchtelingen heeft Chris Van Lysbetten, de stichter van Habbekrats, aangegrepen. Ik beveel u de lectuur aan van zijn kampervaring met Sounds of Europe. Dit fantastisch initiatief wou kinderen van vluchtelingen in contact brengen met Belgische kinderen tijdens een kamp van één week. Het was een echt succes!

Het derde artikel gaat over de opleiding verkoop in de voorziening Le Courant d'Air in Luik, een initiatief dat eveneens in de lijn ligt van het werk van Abbé Froidure. Deze opleidingsstages hebben verscheidene jongeren geholpen om een job te vinden en zo zelfstandig te worden.

U zal dus vaststellen, beste lezersvrienden, dat wij dankzij uw hulp, trouw blijven aan de opdrachten die ons werden toevertrouwd. Bedankt dat u ons blijft helpen. Bij het lezen van al deze getuigenissen, zal u er zich rekenschap van geven dat uw hulp onder vorm van giften en legaten goed gebruikt wordt en dat de geest van de Abbé nog altijd aanwezig is. In naam van alle kinderen die wij konden helpen dank ik u van ganser harte.

Baron Paul van der Straten Waillet
Voorzitter

►► *vervolg pagina 2*

►► *vervolg van pagina 1*

In 1941 werd zij monitrice in het Parmentierpark. Zij was 15 jaar. Zij herinnert zich nog heel goed dat zij de kinderen ging afhalen aan de tram in de omgeving van de Beurs om hen naar het park te begeleiden. Zij was soms bang van de verantwoordelijkheid want zij was nog heel jong om het hoofd te bieden aan die kereltjes. Zij moest die kinderen ook te eten geven. Dikwijls ging zij gerookt vlees halen bij een wapenbroeder van haar vader in de buurt van het Zuidstation. Zij verborg de worsten in haar boekentas. Het avondmaal was onveranderlijk haveremoutpap

van Quaker die altijd een beetje aangebrand smaakte!

Georges die later de echtgenote van Joséphine zal worden was ook monitor op de Speelpleinen in het Astridpark van Stockel.

Van bij het begin van de tweede wereldoorlog gaat de vader van Joséphin in het verzet samen met abbé Froidure. Zij herinnert zich dat haar vader de Abbé nog ontmoette de avond voor zijn aanhouding door de Gestapo op 9 oktober 1942.

Zij herinnert zich ook nog heel goed mijnheer en mevrouw Debotz die de leiding van het Parmentierpark overgenomen hadden na de aanhouding van de Abbé.

Dank U, Joséphine, dat U uw herinneringen met ons wou delen. Zo kunnen wij ook de herinnering aan abbé Froidure levendig houden.

Paul van der Straten Waillet

SOUNDS OF EUROPE.

Geslaagd experiment met als doel vluchtelingenkinderen met Belgische kinderen te verenigen tijdens een kamp.

We rijden richting Antwerpen, de eerste locatie van onze eerste dag. Opwindend. Zonder enige zekerheid of we zouden slagen. Bang afwachten hoe de jongeren van de conflictlanden Syrië, Irak, Afghanistan en Somalië zouden reageren?

Toen we het kamp aan het plannen waren, hadden we het over universele talen. Zwaaien met de hand wanneer we tot ziens zeggen, een duim opsteken, het hoofd schudden om nee te zeggen. We lachen allemaal met dezelfde taal.

Zoals de dag en de week verder gingen, realiseerden we ons al snel dat de kinderen vrienden werden. Je hoeft ze hiervoor niet aan te sporen. Het groeit vanzelfsprekend wanneer ze in elkaars buurt komen. Hoe ontstaat dit? Het moet meer zijn dan de universele talen alleen.

Ik geloof dat het om erkennen van verschillen gaat. Een kleine kleuter zou misschien niet meteen het verschil zien tussen een vierkant en een driehoek terwijl hij de vormen door een voorgevormde plaat moet steken. Een kind denkt niet uit zichzelf dat zijn ouders niet zouden mogen spelen enkel en alleen omdat ze volwassenen zijn. Hij denkt gewoon dat spelen leuk is en waarom zouden zij dat dan niet doen?

Wij, Habbekratsmedewerkers, proberen hetzelfde te doen. We denken niet, omdat de kinderen uit een ander land komen dat zij op een bepaalde manier benoemd moeten worden. Wij gaan er van uit dat ze net zoals alle andere kinderen zijn. We weten niet al te veel over hun achtergrond. We willen zelfs niet weten hoe het is om in een oorlog op te groeien. Deze kinderen leven immers niet meer in die omstandigheden. We kijken naar de toekomst. Het beste wat we van hen kunnen leren, zijn hun waarden. Het

biedt ons de mogelijkheid om te begrijpen hoe ze denken; hoe hun cultuur in elkaar zit. Tegelijkertijd stellen de jongeren uit ons land hun waarden en cultuur voor. Dat is integratie.

Er waren talrijke zaken die we hen konden uitleggen. We hadden zelfs een vertaler bij ons. Maar de kern van de zaak is dat zij niet degenen zijn die niets weten. Ze weten heel veel over oorlog, vrede, gelijkheid en respect. In sommige gevallen zelfs meer dan ons. Wij denken dat

wij slimmer zijn dan hen, maar dat zijn we niet. Er zijn zoveel zaken waar we nog niets van weten en die we nog kunnen leren. Niemand zou mogen zeggen dat zijn manier van denken de enige juiste manier is. Of dat hun standpunt het juiste is. Men moet andere opinies, andere manieren van denken en andere standpunten leren aanvaarden. Weet je, de ergste fout die je als mens kan maken is het on-eens zijn met alles.

Opgetekend door Timo Mikkola, Fins Student en Habbekratsbegeleider.

'Sounds of Europe' was het eerste Habbekratskamp waarin we met jongeren uit heel België een week op stap gingen met nieuwkomers uit conflictgebieden. Voor de kinderen en de begeleiders van Habbekrats was 'Sounds of Europe' een geslaagd experiment, als voorbereiding op het onthaal van talrijke vluchtelingenkinderen in onze landelijke werking.

We kregen voor deze boeiende activiteit de steun en de sympathie van de federatie Abbé Froidure.

Meer over Sounds of Europe vindt u op de Facebookpagina www.facebook.com/dehabbekratshelden

Meer over Habbekrats vindt je op www.habbekrats.be, of loop even binnen in het huis van Habbekrats Brussel, Grote Markt 27.

EEN TRAJECT DAT WAARD IS OM TE VERTELLEN

Stéphanie Remy heeft twee jaar de opleiding verkoop gevolgd in Le Courant d'air Adultes. Sedert de maand september neemt haar dochter Davina deel aan de activiteiten van de vzw.

Stéphanie, kan je ons zeggen hoe jij Le Courant d'air hebt leren kennen?

Emma heeft mij de vzw doen ontdekken. De eerste keer ben ik met haar naar de winkel gekomen en onmiddellijk wou ik aan de opleiding verkoop beginnen. Ik kende de vzw niet want ik ben afkomstig van Ste-Walburge. Maar sedert enkele jaren huur ik een huis in Bressoux en ik hou van die wijk. Ik zou graag ooit een huis kopen in deze wijk. En ik denk dat het mogelijk is want ik heb werk gevonden.

Heb jij de indruk dat je ervaring in de opleiding verkoop bij Le Courant d'air je geholpen heeft om werk te vinden?

Ja, heel zeker! Als ik deze stage bij Le Courant d'air geen twee jaar gevolgd had, zou ik niet de vrouw geworden zijn die ik nu ben. Toen ik er aankwam zat ik niet goed in mijn vel. Ik had nooit gewerkt en die stage heeft mij de kans gegeven om mijn zelfvertrouwen weer op te bouwen. Voor mij is het allemaal positief! Daarbij hebben jullie mij geholpen om een job te vinden. Dat gebeurt niet overal! En mijn stage werd aanvaard. Na een opleiding van een jaar en half bij Gavroche, een wasserij – droogkuis en strijkatelier, heb ik een job gevonden. Ik had eerst een vervangingscontract bij Valdor en nu heb ik een contract getekend tot 18 februari bij Petit Bourgogne.

Elke dag neem ik de bus. 's Morgens brengt mijn vriend Davina naar school en ik ga haar om 15.30 uur afhalen. Daarna breng ik haar naar de huiswerkklas. Zij doet dat graag, ook de straatbibliotheek en de creatieve workshops. Zij is werkelijk groot geworden in Le Courant d'air. Nadien heeft Myriam mij een plaats gevonden in de kinderopvang van Droixhe. Mijn dochter heeft zich overal aangepast en daarom is zij ook zo sociaal.

Hoe voel jij jezelf tegenwoordig?

Ik ben een gelukkige en tevreden vrouw. Daarbij heb ik een lieve vriend ontmoet die mij heel gelukkig maakt. Hij ziet ook mijn dochter heel graag en hij is goed voor haar.

Ik doe graag mijn werk, al is het vermoeiend. Maar ik ben blij als ik 's morgens opsta want ik heb van alles te doen tijdens de dag. Ik ben fier op mezelf want ik verdien een loon en ik heb ervoor gewerkt. Het is mijn geld dat ik verdiend heb! Persoonlijk voelde ik mij niet goed als werkloze en daarom heb ik gevochten om een job te vinden.

Ik werk maar ik heb ook hobbies. Ik brei heel graag. Ik denk eraan om sjaals te breien voor de kerstmarkt. Ik ben ook blij dat mijn dochter graag in Le Courant d'air is en ik ben heel dankbaar voor al degenen die mij geholpen hebben, om te worden wat ik nu ben!

Myriam - Courant d'Air Luik

INFOS FROIDURE

Voorzitter

Baron Paul van der Straten Waillet

Afgevaardigd bestuurder

Jacques Sonnevillie

Redactie

Chantal Madry, franstalige editie
Bert Weekers, nederlandstalige editie

Lay-out

Gillis

Redactie

Administratie

Publiciteit

Parmentierlaan 19 bus 4

1150 Brussel

T + 32 (0)2 771 08 10

E-mail: froidure@skynet.be

Internet: www.froidure.be

BE 33 210-0398955-46

FAF VZW KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 40 €.

Als lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, verzekeren wij u transparante rekeningen en toegang tot informatie.

